

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978

30 NOVEMBER 1977

WETSONTWERP

betreffende de douane-entrepots
en de tijdelijke opslag

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIEN (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER DESAEYERE

DAMES EN HEREN,

De wettelijke bepalingen betreffende de douane-entrepots dateren uit de vorige eeuw : zij zijn het onderwerp van de wet van 4 maart 1846, die herhaaldelijk werd gewijzigd.

Deze douane-entrepots bestaan in de meeste steden (29 in totaal) en hebben een uitgesproken economisch karakter, nl. het vergemakkelijken van het internationaal handelsverkeer. Het zijn inderdaad plaatsen, waar de goederen gedurende maximum vijf jaar, met vrijstelling van de bij invoer verschuldigde rechten en taksen, mogen worden opgeslagen.

Op 4 maart 1969 werd door de Raad van de Europese Gemeenschappen een richtlijn goedgekeurd tot harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot het stelsel van de douane-entrepots. Deze akte heeft verscheidene wijzigingen aan de wet van 1846 noodzakelijk gemaakt, inzonderheid in 1970 en 1976.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Deruelles.

A. — Leden : de heren d'Alcantara, Tijl Declercq, Desmarests, Diegenant, Dupré, Lenaerts, Martens, Maystadt, Van den Brande. — de heren Boeykens, André Cools, Deruelles, Glinne, Mangelschots, Tobback, Van Acker. — de heren Willy De Clercq, Defraigne, Delruelle, Sprockeels. — de heren Desaeeyere, Schiltz. — de heer Clerfayt.

B. — Plaatsvervangers : de heren Barbeaux, Ducobu, Lenssens, Marc Olivier, Renaat Peeters. — de heren Anselme, Bob Cools, Mevr. Detiège, de heer Scolaert. — de heren Gol, Verberckmoes. — de heer Paul Peeters. — de heer Gendebien.

Zie :

76 (B. Z. 1977) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978

30 NOVEMBRE 1977

PROJET DE LOI

relatif aux entrepôts douaniers
et au dépôt temporaire

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)

PAR M. DESAEYERE

MESDAMES, MESSIEURS,

Les dispositions légales relatives aux entrepôts douaniers datent du siècle dernier : elles font l'objet de la loi du 4 mars 1846, laquelle a été modifiée à plusieurs reprises.

Ces entrepôts douaniers existent dans la plupart des villes (29 au total) et assument une fonction économique indéniable : faciliter le commerce international. Il s'agit en effet d'installations où les marchandises peuvent être entreposées pendant un maximum de cinq ans en franchise des droits et taxes dues à l'importation.

Le Conseil des Communautés européennes a adopté, le 4 mars 1969, une directive concernant l'harmonisation des dispositions législatives, réglementaires et administratives relatives au régime des entrepôts douaniers. Cet acte a rendu nécessaires plusieurs modifications de la loi de 1846, notamment en 1970 et en 1976.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Deruelles.

A. — Membres : MM. d'Alcantara, Tijl Declercq, Desmarests, Diegenant, Dupré, Lenaerts, Martens, Maystadt, Van den Brande. — MM. Boeykens, André Cools, Deruelles, Glinne, Mangelschots, Tobback, Van Acker. — MM. Willy De Clercq, Defraigne, Delruelle, Sprockeels. — MM. Desaeeyere, Schiltz. — M. Clerfayt.

B. — Suppléants : MM. Barbeaux, Ducobu, Lenssens, Marc Olivier, Renaat Peeters. — MM. Anselme, Bob Cools, Mme Detiège, M. Scolaert. — MM. Gol, Verberckmoes. — M. Paul Peeters. — M. Gendebien.

Voir :

76 (S. E. 1977) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendements.

Het onderhavige ontwerp voldoet aan de wens van de Commissie voor de Financiën van de Kamer, de douanewetgeving te coördineren, inzonderheid wat de entrepots betreft. Bovendien geeft het een wettelijke basis aan het stelsel van de tijdelijke opslag, zoals het te Antwerpen en te Gent wordt toegepast en dat veel gelijkenis vertoont met het stelsel van de douane-entrepots.

Inhoudelijk bevat het ontwerp geen innoveringen en heeft het volgens de Minister van Financiën geen budgettaire weerslag. Het houdt rekening met het door de Raad van State uitgebrachte advies.

Bespreking

De Regering stelde, ter zitting, een nieuwe tekst voor inzake artikel 19 :

« De Administratie is in geen geval verantwoordelijk voor de in entropot opgeslagen goederen, behalve wanneer bewezen is dat een van haar ambtenaren de werkelijke dader is van de aan die goederen aangerichte schade of van hun verdwijning. »

Ingevolge dit amendement heeft de bespreking zich toegespitst op de verantwoordelijkheid van de Administratie bij het opslaan van goederen in de openbare entrepots.

Er bestaan vier soorten entrepots. Enkel voor de eerste twee categorieën is de Administratie belast met een bewaingsopdracht :

— het openbaar entropot : is een gebouw waarvan de bewaking uitsluitend berust bij de Administratie (art. 4 van het ontwerp);

— het particulier entropot : is een door de Administratie aangenomen magazijn, waarvan de bewaking berust bij de entrepositaris en de Administratie (art. 5);

— het fictief entropot : is een door de Administratie aangenomen magazijn, waarvan de bewaking uitsluitend berust bij de entrepositaris (art. 6);

— het fictief entropot voor wederuitvoer : is een door de Administratie aangenomen magazijn, waarvan de bewaking uitsluitend berust bij de entrepositaris (art. 7).

De Administratie van douane en accijnzen is er enkel mede belast toezicht uit te oefenen op de naleving van de geldende fiscale bepalingen en is geenszins exploitant van de douane-entrepots. Zij is niet aansprakelijk voor de materiële veiligheid van de opgeslagen goederen, tenzij indien de schade of het verlies te wijten is aan de nalatigheid van haar ambtenaren.

Hoewel de burgerlijke verantwoordelijkheid dus in de regel bij de entrepositaris berust, hebben de rechtbanken, volgens de Minister van Financiën, meer en meer de neiging om de schadevergoeding voor beschadigde of verdwenen goederen systematisch ten laste van de Administratie te leggen, zelfs wanneer het schade betreft die buiten haar wil voorkomt, bvb. weersomstandigheden. In bijlage bij het onderhavig verslag worden de recente vonnissen terzaken vermeld.

Het regeringsamendement op artikel 19 heeft dan ook tot doel de Administratie slechts verantwoordelijk te stellen indien één van haar ambtenaren de werkelijke dader is van de aan de goederen aangerichte schade of verantwoordelijk is voor hun verdwijning. Volgens de Minister, wordt zodoende de verantwoordelijkheid van de Administratie duidelijker omschreven. Een werkelijke fout van de ambtenaar kan worden bewezen met alle bewijsmiddelen van het gemeen recht. De rechter oordeelt hierover soeverein.

Le présent projet répond au souhait de la Commission des Finances de la Chambre concernant la coordination de la législation douanière, notamment dans le domaine des entrepôts. Il donne, en outre, une base légale au système du dépôt temporaire appliqué à Anvers et à Gand, qui présente une grande similitude avec le système des entrepôts douaniers.

Le contenu du projet n'apporte aucune innovation et le Ministre des Finances a précisé qu'il n'avait pas d'incidence financière. Le projet tient compte de l'avis du Conseil d'Etat.

Discussion

En séance, le Gouvernement a proposé un texte nouveau pour l'article 19 :

« L'Administration n'est responsable, sous aucun rapport, des marchandises entreposées à moins qu'il ne soit prouvé que l'un de ses agents est l'auteur réel des dégâts causés à ces marchandises ou de leur disparition. »

Suite à cet amendement, la discussion a été consacrée plus particulièrement à la responsabilité de l'Administration en ce qui concerne le dépôt de marchandises dans des entrepôts publics.

Il y a quatre espèces d'entrepôts. Or, la mission de garde confiée à l'Administration se limite exclusivement aux deux premières catégories :

— l'entrepôt public : est un bâtiment confié exclusivement à la garde de l'administration (art. 4 du projet);

— l'entrepôt particulier : est un magasin agréé par l'Administration dont la garde est assurée par l'entrepositaire et par l'Administration (art. 5);

— l'entrepôt fictif : est un magasin agréé par l'Administration dont la garde est assurée exclusivement par l'entrepositaire (art. 6);

— l'entrepôt fictif de réexportation : est un magasin agréé par l'Administration dont la garde est assurée exclusivement par l'entrepositaire (art. 7).

L'Administration des Douanes et Accises est chargée du seul contrôle du respect des dispositions fiscales en vigueur et n'est nullement l'exploitant des entrepôts douaniers. Elle n'est pas responsable de la sécurité matérielle des marchandises entreposées à moins que celles-ci ne soient endommagées ou perdues par suite de la négligence de ses agents.

Bien que, en principe, la responsabilité civile repose donc sur l'entrepositaire, les tribunaux ont, de plus en plus, tendance à faire supporter systématiquement par l'Administration la charge des dommages revendiqués pour des marchandises détruites ou disparues, même s'il s'agit de dommages indépendants de sa volonté, par exemple ceux qui sont dus aux conditions atmosphériques. Les jugements récents en la matière sont repris en annexe au présent rapport.

L'amendement du Gouvernement à l'article 19 a dès lors pour but de ne rendre l'Administration responsable que si l'un de ses agents est l'auteur réel des dommages causés aux marchandises ou est responsable de leur disparition. Le Ministre estime que la responsabilité de l'Administration est ainsi précisée. La faute réelle de l'agent peut être prouvée par toute voie de droit commun. Le juge se prononce souverainement.

Uit de Commissie komt de bemerking dat het regeringsamendement de bewijsvoering omkeert en de nalatigheid van de Administratie in de hand zal werken.

De Minister weerlegt zulks met het reeds hogervermelde argument dat de entrepots een facilité zijn die de overheid ter beschikking stelt. In werkelijkheid wordt de bewaking uitgevoerd door slechts enkele ambtenaren en hebben heel wat mensen beroepshalve toegang. De gebouwen van de openbare entrepots behoren toe aan de gemeenten, die hiervoor de magazijnrechten ontvangen. Zij worden beheerd door een bestuurscommissie waarin vertegenwoordigers van de gemeenten en de Administratie zetelen.

Het entrepot is trouwens voor heel wat firma's een goedkope manier om goederen te stockeren zonder hiervoor een bewaarloon te moeten betalen. Deze firma's moeten dus volgens de Minister, de verantwoordelijkheid blijven dragen en zelf de goederen verzekeren tegen schade en diefstal.

Bepaalde leden wensen de huidige regeling te behouden maar zijn het er wel mede eens dat de entrepositaris voor de bewaargeving een gepaste vergoeding zou betalen.

Suggesties uit de Commissie om in bepaalde gevallen het openbaar entrepot om te vormen tot een particulier entrepot of een beroep te doen op privé-bewakers werden niet weerhouden.

Verscheidene leden zijn niet overtuigd van de noodzaak van het amendement. Zij vragen de oorspronkelijke tekst van artikel 19 te handhaven.

De Minister trekt daarop het regeringsamendement in en stelt voor in artikel 19 de woorden « de nalatigheid van de ambtenaren » te vervangen door de woorden « een grove nalatigheid of een daad van haar ambtenaren », eraan toevoegend dat het begrip « grove nalatigheid » de aansprakelijkheid van de Administratie uitsluit in geval van gewone fout of onachtzaamheid en in geval van overmacht.

De Commissie is het hiermede eens.

De andere regeringsamendementen (stuk n° 76/2) zijn van louter formele aard en zijn het gevolg van het koninklijk besluit van 18 juli 1977 houdende coördinatie van de Algemene bepalingen inzake douane en accijnzen bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 21 september 1977.

De regeringsamendementen, de artikelen en het gehele ontwerp worden eenparig aangenomen.

De Rapporteur

W. DESAEYERE

De Voorzitter

H. DERUELLES

Un membre de la Commission fait observer que l'amendement du Gouvernement renverse la charge de la preuve et qu'il favorisera la négligence de l'Administration.

Le Ministre réfute cette observation à l'aide de l'argument qui a déjà été invoqué et selon lequel les entrepôts constituent une facilité accordée par les pouvoirs publics. En réalité, la surveillance n'est exercée que par quelques agents et bon nombre de personnes ont accès aux lieux de par leur profession. Les bâtiments des entrepôts publics appartiennent aux communes qui perçoivent de ce fait des droits de magasin. Ils sont gérés par une commission administrative dans laquelle siègent des représentants de la commune et de l'Administration.

L'entrepôt représente d'ailleurs pour bon nombre de firmes une formule modique de stockage de marchandises sans paiement d'un droit de garde. Selon le Ministre, ces firmes doivent donc continuer à être responsables des marchandises et assurer celles-ci elles-mêmes contre les dommages et le vol.

Certains membres souhaitent le maintien du régime actuel tout en admettant que l'entrepositaire paie un droit de garde approprié.

Les suggestions formulées par certains membres de transformer dans certains cas l'entrepôt public en entrepôt particulier ou de faire appel à des gardiens privés n'ont pas été retenues.

Plusieurs membres ne sont pas convaincus de la nécessité de l'amendement. Ils demandent de maintenir le texte initial de l'article 19.

En conséquence, le Ministre retire l'amendement du Gouvernement et propose de remplacer, à l'article 19, les mots « de la négligence de ses agents » par les mots « d'une négligence grave ou d'un acte de ses agents », ajoutant que la notion de « négligence grave » exclut la responsabilité de l'administration en cas de simple faute ou de simple inattention ou en cas de force majeure.

La Commission marque son accord sur ce point.

Les autres amendements du Gouvernement (Doc. n° 76/2) sont de nature purement formelle et résultent de l'arrêté royal du 18 juillet 1977 portant coordination des dispositions générales relatives aux douanes et accises, publié au *Moniteur belge* du 21 septembre 1977.

Les amendements du Gouvernement, les articles et l'ensemble du projet sont adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur

W. DESAEYERE

Le Président

H. DERUELLES

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

TITEL I.

Douane-entrepots.

HOOFDSTUK I.

Algemeenheden betreffende de entrepots.

AFDELING 1.

Bepaling en indeling van de entrepots.

Artikel 1.

Het entrepot is een inrichting waar goederen kunnen worden opgeslagen zonder dat de rechten gedurende de opslag worden geheven.

Het stelsel ingesteld door deze wet en de wetten inzake douane en accijnzen, is van toepassing op al de verzendingen van goederen van of naar een entrepot.

Art. 2.

Voor de toepassing van deze wet wordt onder « rechten » verstaan, de invoerrechten en de heffingen van gelijke werking, de accijnzen, de landbouwheffingen en de andere belastingen bij invoer die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van specifieke regelingen die op grond van artikel 235 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van toepassing zijn op bepaalde goederen, verkregen door verwerking van landbouwprodukten.

Art. 3.

Er zijn vier soorten entrepots: het openbaar entrepot, het particulier entrepot, het fictief entrepot en het fictief entrepot voor wederuitvoer.

Art. 4.

Het openbaar entrepot is een gebouw waarvan de bewaking uitsluitend bij de Administratie berust.

Art. 5.

Het particulier entrepot is een door de Administratie aangenomen magazijn waarvan de bewaking berust bij de entrepositaris en de Administratie.

In dat entrepot worden enkel bepaalde soorten goederen toegelaten. Voor de toegang zijn twee sluitinrichtingen voorzien; de sleutel van de eerste wordt bewaard door de entrepositaris en de sleutel van de tweede door de Administratie, opdat de ene zonder de andere, er geen toegang zou hebben. De Koning kan nochtans, onder de door Hem te bepalen voorwaarden, toestaan dat het hangslot van de Administratie door een metalen zegel vervangen wordt.

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION

TITRE Ier.

Entrepôts douaniers.

CHAPITRE I.

Des entrepôts en général.

SECTION 1.

Définition et classification des entrepôts.

Article 1er.

L'entrepôt est un lieu de dépôt où les marchandises peuvent séjourner sans perception des droits pendant la durée de l'entreposage.

Le régime établi par la présente loi et les lois concernant les douanes et les accises, est applicable à toutes les expéditions de marchandises au départ ou à destination d'un entrepôt.

Art. 2.

Pour l'application de la présente loi, on entend par « droits », les droits d'entrée et les taxes d'effet équivalent, les droits d'accise, les prélèvements agricoles et autres impositions à l'importation prévues dans le cadre de la politique agricole commune ou dans celui des régimes spécifiques applicables, au titre de l'article 235 du Traité instituant la Communauté économique européenne, à certaines marchandises résultant de la transformation de produits agricoles.

Art. 3.

Il y a quatre espèces d'entrepôts: l'entrepôt public, l'entrepôt particulier, l'entrepôt fictif et l'entrepôt fictif de réexportation.

Art. 4.

L'entrepôt public est un bâtiment confié exclusivement à la garde de l'Administration.

Art. 5.

L'entrepôt particulier est un magasin agréé par l'Administration dont la garde est assurée par l'entrepositaire et par l'Administration.

Cet entrepôt ne reçoit que certaines espèces de marchandises déterminées. Son accès est muni de deux systèmes de fermeture; la clef du premier est conservée par l'entrepositaire et la clef du second par l'Administration, afin qu'ils ne puissent, l'un sans l'autre, y avoir accès. Toutefois, le Roi peut, aux conditions qu'il détermine, permettre le remplacement du cadenas de l'Administration par l'apposition d'un scellé métallique.

Art. 6.

Het fictief entrepot is een door de Administratie aangenomen magazijn waarvan de bewaking uitsluitend bij de entrepositaris berust.

In dat entrepot worden enkel bepaalde soorten goederen toegelaten.

Art. 7.

Het fictief entrepot voor wederuitvoer is een door de Administratie aangenomen magazijn waarvan de bewaking uitsluitend bij de entrepositaris berust.

In dat entrepot worden enkel goederen toegelaten die voor ten minste 90 % van hun hoeveelheid bestemd zijn om te worden wederuitgevoerd.

AFDELING 2.

Goederen toegelaten in entrepot.

Art. 8.

In openbaar entrepot worden toegelaten, goederen die aan rechten onderworpen zijn, met uitzondering van :

- 1° levende dieren;
- 2° kruit en springstoffen;
- 3° goederen die zowel bij invoer als bij doorvoer verboden zijn;
- 4° goederen waarvan de aanwezigheid in entrepot andere goederen kan schaden;
- 5° goederen aangeduid in het bijzonder reglement van het entrepot.

Art. 9.

De Minister van Financiën bepaalt in welke gevallen, in welke mate en eventueel onder welke voorwaarden, goederen vrij van rechten in openbaar entrepot mogen worden opgeslagen.

Art. 10.

Is er geen plaats in het openbaar entrepot, dan mogen de goederen worden opgeslagen in een door de Minister van Financiën of zijn gemachtigde aangenomen hulpinrichting waarvan de lokalen, naar gelang van het geval, door het gemeentebestuur of door de Naamloze Vennootschap Zeekaaal en Haveninrichtingen van Brussel worden verstrekt.

Art. 11.

In particulier entrepot worden toegelaten :

- 1° wijn, gedistilleerde dranken, likeuren en andere alcoholhoudende dranken, ruwe en niet tot verbruik bereide tabak en afval van tabak, alsmede de andere goederen aangewezen door de Minister van Financiën;
- 2° de goederen bedoeld in artikel 8, 2°, 4° en 5°;
- 3° alle goederen waarvan de opslag niet in openbaar entrepot of in een hulpinrichting van openbaar entrepot kan geschieden, wegens plaatsgebrek of omdat daarvoor bijzondere installaties vereist zijn.

Art. 6.

L'entrepôt fictif est un magasin agréé par l'Administration dont la garde est assurée exclusivement par l'entrepositaire.

Cet entrepôt ne reçoit que certaines espèces de marchandises déterminées.

Art. 7.

L'entrepôt fictif de réexportation est un magasin agréé par l'Administration dont la garde est assurée exclusivement par l'entrepositaire.

Cet entrepôt ne reçoit que des marchandises destinées à être réexportées à raison d'au moins 90 % de leur quantité.

SECTION 2.

Marchandises admises en entrepôt.

Art. 8.

Sont admises en entrepôt public, les marchandises passibles de droits à l'exception :

- 1° des animaux vivants;
- 2° des poudres à tirer et des explosifs;
- 3° des marchandises prohibées tant à l'importation qu'au transit;
- 4° des marchandises dont la présence en entrepôt est susceptible d'altérer les autres marchandises;
- 5° des marchandises désignées dans le règlement spécial de l'entrepôt.

Art. 9.

Le Ministre des Finances détermine dans quels cas, dans quelle mesure et éventuellement sous quelles conditions, des marchandises exemptes de droits sont admises en entrepôt public.

Art. 10.

A défaut de place dans l'entrepôt public, les marchandises peuvent être entreposées dans une succursale dont les locaux ont été fournis, selon le cas, par l'administration communale ou par la Société anonyme du Canal et des Installations maritimes de Bruxelles et qui a reçu l'agrément du Ministre des Finances ou de son délégué.

Art. 11.

Sont admis en entrepôt particulier :

- 1° les vins, les eaux-de-vie, liqueurs et autres boissons spiritueuses, les tabacs bruts ou non fabriqués et les déchets de tabac ainsi que les autres marchandises désignées par le Ministre des Finances;
- 2° les marchandises visées à l'article 8, 2°, 4° et 5°;
- 3° toutes les marchandises dont l'entreposage ne peut avoir lieu en entrepôt public ou dans une succursale d'entrepôt public, soit à défaut de place, soit parce que l'entreposage requiert des installations spéciales.

Art. 12.

In fictief entrepot worden toegelaten de goederen aange-
wezen door de Minister van Financiën.

De Koning kan voor de goederen die Hij aanwijst een
minimumhoeveelheid bepalen die steeds in de fictieve entre-
pots moet opgeslagen zijn.

Art. 13.

In fictief entrepot voor wederuivoer worden toegelaten
de goederen die voor ten minste 90 % van hun hoeveel-
heid bestemd zijn om wederuitgevoerd te worden, met uit-
sluiting van :

- a) de goederen bedoeld in artikel 8, 1°, 2° en 3°;
- b) de goederen aangewezen door de Minister van Finan-
ciën.

Art. 14.

De Minister van Financiën bepaalt in welke mate en
eventueel onder welke voorwaarden de hierna vermelde
inlandse of in het vrije verkeer zijnde goederen, bestemd
voor de uitvoer, in openbaar entrepot, in particulier entre-
pot of in fictief entrepot zijn toegelaten :

1° de landbouwgoederen waarvoor een restitutie kan
worden verleend in het kader van de landbouwpolitiek van
de Europese Gemeenschappen;

2° de goederen bestemd om bij andere opgeslagen goe-
deren te worden gevoegd.

AFDELING 3.

Plaatsing en behandeling van de goederen.

Art. 15.

De in de openbare, particuliere of fictieve entrepots opge-
slagen goederen worden met zorg gestuwd en afzonderlijk
gerangschikt volgens hun herkomst of hun oorsprong. De
entrepotariissen kunnen worden verplicht op de goederen
etiketten, waarvan het model wordt vastgesteld door de
Minister van Financiën, aan te brengen en ze in goede
staat te bewaren.

In de fictieve entrepots voor wederuitvoer kan het onder-
scheid volgens de herkomst of de oorsprong blijken hetzij
uit de etiketten, hetzij uit vermeldingen in de geschriften.

Art. 16.

De in entrepot opgeslagen goederen mogen van verpak-
king worden veranderd, gesorteerd of geassorteerd. Zij
mogen eveneens andere door de Koning bepaalde behande-
lingen ondergaan onder de door Hem vastgestelde voor-
waarden.

Art. 17.

De Koning vaardigt een reglement uit betreffende het
laden, lossen en opslaan van de goederen, en betreffende het
nemen van monsters.

Art. 12.

Sont admises en entrepôt fictif les marchandises désignées
par le Ministre des Finances.

Le Roi peut, pour les marchandises qu'il détermine, fixer
une quantité minimum qui doit être entreposée en tout
temps dans les entrepôts fictifs.

Art. 13.

Sont admises en entrepôt fictif de réexportation les
marchandises destinées à être réexportées à raison d'au
moins 90 % de leur quantité, à l'exclusion :

- a) des marchandises visées à l'article 8, 1°, 2° et 3°;
- b) des marchandises désignées par le Ministre des
Finances.

Art. 14.

Le Ministre des Finances détermine dans quelle mesure et
éventuellement sous quelles conditions, les marchandises
indigènes ou en libre pratique mentionnées ci-après, desti-
nées à l'exportation, sont admises en entrepot public, en
entrepot particulier ou en entrepot fictif :

1° les marchandises agricoles pour lesquelles une restitu-
tion peut être accordée dans le cadre de la politique agri-
cole des Communautés européennes;

2° les marchandises destinées à être ajoutées à d'autres
marchandises entreposées.

SECTION 3.

Placement et manipulations des marchandises.

Art. 15.

Les marchandises déposées dans les entrepôts publics,
particuliers ou fictifs sont arrimées avec soin et classées
séparément selon leur provenance ou leur origine. Les entre-
positaires peuvent être astreints à placer sur les marchan-
dises des étiquettes dont le modèle est fixé par le Ministre
des Finances et à conserver ces dernières en bon état.

Dans les entrepôts fictifs de réexportation la distinction
selon la provenance ou l'origine peut ressortir soit de l'éti-
quetage, soit de mentions dans les écritures.

Art. 16.

Les marchandises déposées en entrepôt peuvent être chan-
gées d'emballage, triées ou assorties. Elles peuvent égale-
ment subir d'autres manipulations déterminées par le Roi
aux conditions qu'il fixe.

Art. 17.

Le Roi arrête un règlement pour le chargement, le déchar-
gement et le placement des marchandises, ainsi que pour la
levée d'échantillons.

AFDELING 4.

Bewaring van de goederen.

Art. 18.

De entrepositarissen moeten zorgen voor de goede bewaring van hun goederen. Indien zij verzuimen er de nodige zorgen aan te geven, na daartoe door de entrepouthouder te zijn uitgenodigd, moeten zij de goederen weghalen en er een toegelaten bestemming aan geven.

Art. 19.

De Administratie is in geen geval verantwoordelijk voor de in entrepot opgeslagen goederen behalve wanneer het verlies of de schade te wijten is aan een grove nalatigheid of een daad van haar ambtenaren.

AFDELING 5.

Verzending van goederen.

Art. 20.

Onder doorvoer over entrepot wordt verstaan de wederuitvoer van de in entrepot opgeslagen goederen.

Art. 21.

Bij inslag in en bij uitslag uit entrepot is er geen beperking van hoeveelheid, behoudens in de gevallen door de Minister van Financiën bepaald.

Art. 22.

De in de openbare entrepots opgeslagen goederen kunnen, overeenkomstig de van kracht zijnde wetten, op naam van een derde worden overgeschreven.

De overschrijving wordt door de entrepouthouder gedaan op eenvoudige verklaring en aanneming van de partijen.

Art. 23.

De Koning stelt de bepalingen vast betreffende de formaliteiten die dienen vervuld te worden bij de inslag, bij de uitslag en gedurende de opslag in entrepot.

Art. 24.

Wanneer de in entrepot opgeslagen goederen ten verbruik worden aangegeven, worden de rechten geheven naar de op het tijdstip van uitslag geldende percentages of bedragen, zulks naar de soort en op de grondslag van de douanewaarde en de hoeveelheid die te dien einde door de douane als juist erkend of aanvaard zijn.

AFDELING 6.

Magazijnrechten.

Art. 25.

De entrepositarissen betalen magazijnrechten voor de goederen opgeslagen in openbaar entrepot. De Koning bepaalt het maximum van die rechten en de wijze van heffing.

SECTION 4.

Conservation des marchandises.

Art. 18.

Les entrepositaires sont tenus de veiller à la bonne conservation de leurs marchandises. A défaut par eux d'y donner les soins nécessaires, après en avoir été requis par l'entreposeur, ils doivent les enlever et leur donner une destination autorisée.

Art. 19.

L'Administration n'est responsable, sous aucun rapport, des marchandises entreposées, à moins qu'elles ne soient endommagées ou perdues par suite d'une négligence grave ou d'un acte de ses agents.

SECTION 5.

Mouvement des marchandises.

Art. 20.

Le transit par entrepôt s'entend de la réexportation des marchandises entreposées.

Art. 21.

Les entrées en entrepôt et les sorties d'entrepôt peuvent s'opérer par toute quantité, sauf dans les cas déterminés par le Ministre des Finances.

Art. 22.

Les marchandises déposées dans les entrepôts public peuvent être transcrites au nom d'un tiers, conformément aux lois en vigueur.

La transcription sera faite par l'entreposeur sur la simple déclaration et acceptation des parties.

Art. 23.

Le Roi détermine les dispositions concernant les formalités à accomplir à l'entrée, à la sortie et pendant le séjour en entrepôt.

Art. 24.

Lorsque les marchandises placées dans un entrepôt sont mises à la consommation, les droits sont perçus en fonction des taux ou montants en vigueur à la date de leur sortie d'entrepôt, d'après l'espèce et sur la base de la valeur en douane et de la quantité reconnues ou admises à cette fin par le service des douanes.

SECTION 6.

Droits de magasin.

Art. 25.

Les entrepositaires acquittent un droit de magasin pour les marchandises déposées dans les entrepôts publics. Le Roi fixe le maximum de ce droit et règle le mode de perception.

Art. 26.

Bij niet-betaling van die rechten of bij niet-naleving van het bepaalde in artikel 18, verliezen de entrepositarissen het genot van het entrepotstelsel en worden de goederen behandeld overeenkomstig hoofdstuk XII van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

De magazijnrechten worden bij voorrecht afgenomen van de verkoopopbrengst, onmiddellijk na de kosten en na de bij artikel 90 van dezelfde wet bevoorrechte rechten.

Art. 27.

De netto-opbrengst van de magazijnrechten wordt gestort naar gelang van het geval aan de gemeente die de lokalen verstrekt of aan de Naamloze Vennootschap Zee-kanaal en Haveninrichtingen van Brussel.

Art. 28.

De op naam van de Administratie opgeslagen goederen zijn vrijgesteld van de magazijnrechten.

HOOFDSTUK II.

Openbare entrepôts.

AFDELING 1.

Oprichting van openbare entrepôts.

Art. 29.

Overal waar het nuttig blijkt, kan door de Koning een openbaar entrepot worden opgericht.

Het gemeentebestuur of de Naamloze Vennootschap Zee-kanaal en Haveninrichtingen van Brussel verstrekt de door de Administratie nodig geachte lokalen, is belast met het onderhoud ervan en moet zonder uitstel de nodige herstellingen laten uitvoeren. Bij nalatigheid en na een aanmaning waaraan geen gevolg werd gegeven, kan de Administratie de werken doen uitvoeren en houdt de kosten af van de magazijnrechten.

AFDELING 2.

Bestuurscommissie; instelling en bevoegdheden.

Art. 30.

Op verzoek van het gemeentebestuur kan de Minister van Financiën voor het openbaar entrepot een bestuurscommissie instellen waarvan hij de bevoegdheden bepaalt.

AFDELING 3.

Wijze van inslag van de goederen.

Art. 31.

In openbaar entrepot kunnen worden ingeslagen :

1° de rechtstreeks ingevoerde goederen en de goederen verzonden van een ander openbaar entrepot, van een particulier entrepot, van een fictief entrepot of van een fictief entrepot voor wederuitvoer;

Art. 26.

A défaut par les entrepositaires d'acquitter ces droits, ou de se conformer aux dispositions de l'article 18, ils cessent de jouir de la faveur de l'entrepôt, et il est disposé des marchandises conformément au chapitre XII de la loi générale sur les douanes et accises.

Les droits de magasin sont prélevés par privilège sur le produit de la vente, immédiatement après les frais et les droits privilégiés par l'article 90 de la même loi.

Art. 27.

Le produit net des droits de magasin est versé, selon le cas, à la commune qui fournit les locaux ou à la Société anonyme du Canal et des Installations maritimes de Bruxelles.

Art. 28.

Les marchandises déposées au nom de l'Administration sont exemptes des droits de magasin.

CHAPITRE II.

Entrepôts publics.

SECTION 1.

Création des entrepôts publics.

Art. 29.

Le Roi peut établir un entrepôt public partout où l'utilité en est reconnue.

L'autorité communale ou la Société anonyme du Canal et des Installations maritimes de Bruxelles fournit les locaux jugés nécessaires par l'Administration, pourvoit à leur entretien, et fait effectuer sans délai les réparations que ces locaux exigent. En cas de négligence et après une mise en demeure restée sans suite, l'Administration peut faire exécuter les travaux et en prélève le coût sur le montant des droits de magasin.

SECTION 2.

Commission administrative; son institution, ses attributions.

Art. 30.

A la demande de l'administration communale, le Ministre des Finances peut instituer pour l'entrepôt public une commission administrative dont il détermine les attributions.

SECTION 3.

Mode d'emmagasiner des marchandises.

Art. 31.

L'entrepôt public peut recevoir :

1° les marchandises importées directement et celles expédiées d'un autre entrepôt public, d'un entrepôt particulier, d'un entrepôt fictif ou d'un entrepôt fictif de réexportation;

2° de goederen die geheel of gedeeltelijk voortkomen van het stelsel van actieve veredeling;

3° de goederen die onder het stelsel van tijdelijke vrijstelling zijn ingevoerd tot andere doeleinden dan actieve veredeling met naleving van de voorwaarden bepaald in dat stelsel.

AFDELING 4.

Wijze van uitslag van de goederen.

Art. 32.

In openbaar entrepot opgeslagen goederen mogen, met voorbehoud van het bepaalde in artikel 33, worden uitgeslagen voor :

- 1° het verbruik;
- 2° de doorvoer met een gedetailleerd document;
- 3° de verzending naar een ander openbaar entrepot, naar een particulier entrepot, naar een fictief entrepot of naar een fictief entrepot voor wederuitvoer;
- 4° de invoer met tijdelijke vrijstelling.

Art. 33.

De goederen vermeld in artikel 31, 2°, mogen slechts ten verbruik worden aangegeven onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning.

AFDELING 5.

Bijzonder magazijn.

Art. 34.

In het openbaar entrepot wordt een magazijn voorzien voor de voorlopige opslag van ingevoerde goederen waarvoor op het invoerkantoor een summier aangifte is geldig-gemaakt.

De voorlopige opslag in het bijzonder magazijn mag niet langer duren dan vijftien dagen; wanneer die termijn evenwel verstrijkt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, wordt hij verlengd tot aan het einde van de eerste werkdag na het verstrijken van die termijn.

De goederen die binnen de gestelde termijn niet zijn aangegeven voor een van de in artikel 35 bedoelde bestemmingen, vallen onder toepassing van artikel 94 van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

Art. 35.

De in het bijzonder magazijn opgeslagen goederen mogen worden aangegeven voor :

- 1° het verbruik;
- 2° de doorvoer;
- 3° de verzending naar een openbaar entrepot, een particulier entrepot, een fictief entrepot of een fictief entrepot voor wederuitvoer;
- 4° de invoer met tijdelijke vrijstelling;
- 5° de verzending naar het bijzonder magazijn van een ander openbaar entrepot.

2° les marchandises qui proviennent en tout ou en partie, du régime de perfectionnement actif;

3° les marchandises importées au régime de l'admission temporaire à d'autres fins que celles du perfectionnement actif, aux conditions imposées par ce régime.

SECTION 4.

Mode d'enlèvement des marchandises.

Art. 32.

Les marchandises déposées en entrepôt public peuvent, sous réserve des dispositions de l'article 33, être enlevées pour :

- 1° la consommation;
- 2° le transit sous le couvert d'un document détaillé;
- 3° l'expédition sur un autre entrepôt public, sur un entrepôt particulier, sur un entrepôt fictif ou sur un entrepôt fictif de réexportation;
- 4° l'admission temporaire.

Art. 33.

Les marchandises visées à l'article 31, 2° ne peuvent être mises à la consommation qu'aux conditions fixées par le Roi.

SECTION 5.

Magasin spécial.

Art. 34.

Dans l'entrepôt public, un magasin est réservé pour le dépôt provisoire des marchandises importées qui ont fait l'objet d'une déclaration sommaire au bureau d'entrée.

Le dépôt provisoire dans le magasin spécial ne peut dépasser quinze jours; toutefois, si ce délai expire un samedi, un dimanche ou un jour férié légal, il est prolongé jusqu'à la fin du premier jour ouvrable qui suit l'expiration de ce délai.

Les marchandises qui, dans le délai imparti n'ont pas été déclarées pour une des destinations visées à l'article 35, tombent sous l'application de l'article 94 de la loi générale sur les douanes et accises.

Art. 35.

Les marchandises déposées au magasin spécial peuvent être déclarées pour :

- 1° la consommation;
- 2° le transit;
- 3° l'expédition sur un entrepôt public, sur un entrepôt particulier, sur un entrepôt fictif ou sur un entrepôt fictif de réexportation;
- 4° l'admission temporaire;
- 5° l'expédition sur le magasin spécial d'un autre entrepôt public.

HOOFDSTUK III.

Particuliere entrepots.

AFDELING 1.

Vergunning van de entrepots.

Art. 36.

§ 1. Particuliere entrepots mogen worden vergund :

1° op het grondgebied van de gemeenten waar een openbaar entrepot bestaat alsmede binnen een zone die zich uitstrekt tot 10 000 m van het openbaar entrepot;

2° op het grondgebied van de gemeenten die gelegen zijn nabij de gemeente waar een openbaar entrepot bestaat en die door de Koning aangewezen zijn;

3° voor ongefabriceerde uitlandse tabak, in de agglomeraties van gemeenten waarin een arrondissementshoofdplaats is gelegen en in gemeenten die centra zijn van tabaksfabricage.

§ 2. De vergunning van een particulier entrepot in de gevallen bepaald in artikel 11, 3°, is afhankelijk gesteld van de voorafgaande toestemming van het gemeentebestuur van de plaats waar zich het dichtsbij gelegen openbaar entrepot bevindt of van de Naamloze Vennootschap Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel als het openbaar entrepot van Brussel het dichtsbij gelegen is.

§ 3. Om te worden aangenomen als particulier entrepot, moet het magazijn de vereiste veiligheidswaarborgen bieden inzake constructie en sluiting.

§ 4. De vergunning van een particulier entrepot buiten het grondgebied van de gemeenten waar een openbaar entrepot bestaat, kan afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat de vergunninghouder voorziet in het vervoer van de ambtenaren der douane of der accijnzen die er hun dienst moeten uitoefenen.

Art. 37.

Al wie vergunning voor een particulier entrepot wenst te bekomen, moet :

- a) een aanvraag richten tot de gewestelijke directeur der douane en accijnzen;
- b) een juiste beschrijving geven van de lokalen en magazijnen, van het aantal uitgangen, keldervensters of andere openingen;
- c) de soort van de goederen vermelden waarvoor de vergunning wordt aangevraagd;
- d) borg stellen voor de rechten.

AFDELING 2.

Wijze van inslag en van uitslag van de goederen.

Art. 38.

§ 1. In particulier entrepot kunnen worden ingeslagen de goederen die rechtstreeks zijn ingevoerd of die zijn verzonden van een openbaar entrepot, van een ander particulier entrepot, van een fictief entrepot of van een fictief entrepot voor wederuitvoer.

CHAPITRE III.

Entrepôts particuliers.

SECTION 1.

Concession d'entrepôts.

Art. 36.

§ 1er. Des entrepôts particuliers peuvent être concédés :

1° sur le territoire des communes où il existe un entrepôt public ainsi que dans une zone de 10 000 m de l'entrepôt public;

2° sur le territoire des communes situées à proximité d'une commune où il existe un entrepôt public et désignées par le Roi;

3° pour les tabacs non fabriqués étrangers, dans les agglomérations de communes comprenant un chef-lieu d'arrondissement et dans les localités qui sont des centres de fabrication de tabac.

§ 2. La concession d'un entrepôt particulier dans les cas prévus à l'article 11, 3°, est subordonnée à l'accord préalable de l'administration communale du lieu où se trouve l'entrepôt public le plus proche ou de la Société anonyme du Canal et des Installations maritimes de Bruxelles si l'entrepôt public de Bruxelles est le plus proche.

§ 3. Pour être admis comme entrepôt particulier, le magasin doit présenter les garanties de sécurité requises en ce qui concerne la construction et la fermeture.

§ 4. La concession d'un entrepôt particulier en dehors du territoire des communes où il existe un entrepôt public peut être subordonnée à la condition que le transport des agents des douanes ou des accises appelés à y exercer soit assuré par le concessionnaire.

Art. 37.

Quiconque désire obtenir la concession d'un entrepôt particulier doit :

- a) en faire la demande au directeur régional des douanes et accises;
- b) décrire exactement les locaux et magasins, le nombre des issues, des soupiraux ou autres ouvertures qu'ils contiennent;
- c) indiquer l'espèce des marchandises pour lesquelles la concession est demandée;
- d) fournir caution pour les droits.

SECTION 2.

Mode d'emmagasiner et d'enlèvement des marchandises.

Art. 38.

§ 1er. L'entrepôt particulier peut recevoir les marchandises importées directement et celles expédiées d'un entrepôt public, d'un autre entrepôt particulier, d'un entrepôt fictif ou d'un entrepôt fictif de réexportation.

§ 2. De goederen opgeslagen in particulier entrepot mogen worden uitgeslagen voor :

- 1° het verbruik;
- 2° de doorvoer met een gedetailleerd document;
- 3° de verzending naar een openbaar entrepot, naar een ander particulier entrepot, naar een fictief entrepot of naar een fictief entrepot voor wederuitvoer;
- 4° de invoer met tijdelijke vrijstelling.

HOOFDSTUK IV.

Fictieve entrepôts.

AFDELING 1.

Vergunning van de entrepôts.

Art. 39.

Fictieve entrepôts mogen overal op het grondgebied worden vergund.

Art. 40.

Al wie de vergunning van een fictief entrepot wenst te bekomen, moet :

- a) een aanvraag richten tot de gewestelijke directeur der douane en accijnzen; deze aanvraag moet nauwkeurig de ligging aanduiden van het gebouw of van de opslagplaats (gemeente, straat en nummer of plaats, sectie en nummer van het kadastraal plan);
- b) onder verwijzing naar de post van het Tarief van invoerrechten, de soort van de goederen aanduiden waarvoor de vergunning wordt aangevraagd;
- c) de vermoedelijke hoeveelheid goederen vermelden die zullen worden opgeslagen;
- d) de magazijnen of opslagplaatsen nauwkeurig beschrijven en eventueel een plan voorleggen van de leidingen, buizen, kleppen, enz., die de vloeistoffen in het entrepot brengen of ze er uit afvoeren;
- e) borg stellen voor de rechten;
- f) zich verbinden, zonder verplaatsing, op elke vordering van de ambtenaren van de Administratie der douane en accijnzen die ten minste de functie van verificateur uitoefenen, mededeling te geven van de facturen, boeken en andere comptabiliteitsstukken, waarvan de voorlegging nodig wordt geacht.

Art. 41.

Het is verboden goederen die niet aangegeven zijn voor de opslag in entrepot in het fictief entrepot op te slaan.

AFDELING 2.

Wijze van inslag en van uitslag van de goederen.

Art. 42.

§ 1. In het fictief entrepot worden ingeslagen de goederen die rechtstreeks zijn ingevoerd of die zijn verzonden van een openbaar entrepot, van een particulier entrepot, van een ander fictief entrepot of van een fictief entrepot voor wederuitvoer.

§ 2. Les marchandises déposées en entrepôt particulier peuvent être enlevées pour :

- 1° la consommation;
- 2° le transit sous le couvert d'un document détaillé;
- 3° l'expédition sur un entrepôt public, sur un autre entrepôt particulier, sur un entrepôt fictif ou sur un entrepôt fictif de réexportation;
- 4° l'admission temporaire.

CHAPITRE IV.

Entrepôts fictifs.

SECTION 1.

Concession d'entrepôts.

Art. 39.

Les entrepôts fictifs peuvent être concédés sur tout le territoire.

Art. 40.

Quiconque désire obtenir la concession d'un entrepôt fictif doit :

- a) en introduire la demande auprès du directeur régional des douanes et accises, cette demande doit indiquer avec précision l'emplacement de l'immeuble ou du lieu d'emmagasinage (localité, rue et numéro ou endroit, section et numéro du plan cadastral);
- b) spécifier, avec référence à la position du Tarif des droits d'entrée, l'espèce des marchandises pour lesquelles la concession est demandée;
- c) faire connaître la quantité présumée de marchandises à entreposer;
- d) décrire exactement les magasins ou emplacements et fournir, le cas échéant, le plan des conduites, tuyauteries, vannes, etc., servant à amener les liquides dans l'entrepôt ou à les en évacuer;
- e) fournir caution pour les droits;
- f) s'engager à donner communication, sans déplacement, à toute réquisition des agents de l'Administration des douanes et accises exerçant au moins les fonctions de vérificateur, des factures, livres et autres documents de comptabilité dont la production sera jugée nécessaire.

Art. 41.

Il est interdit de déposer dans l'entrepôt fictif des marchandises qui n'ont pas été déclarées pour la mise en entrepôt.

SECTION 2.

Mode d'emmagasinage et d'enlèvement des marchandises.

Art. 42.

§ 1er. L'entrepôt fictif peut recevoir les marchandises importées directement et celles expédiées d'un entrepôt public, d'un entrepôt particulier, d'un autre entrepôt fictif ou d'un entrepôt fictif de réexportation.

§ 2. De goederen opgeslagen in fictief entrepot mogen worden uitgeslagen voor :

- 1° het verbruik;
- 2° de doorvoer met een gedetailleerd document;
- 3° de verzending naar een openbaar entrepot, een particulier entrepot, een ander fictief entrepot of een fictief entrepot voor wederuitvoer;
- 4° de invoer met tijdelijke vrijstelling.

HOOFDSTUK V.

Fictieve entrepots voor wederuitvoer.

AFDELING 1.

Vergunning van de entrepots.

Art. 43.

Al wie de vergunning van een fictief entrepot voor wederuitvoer wenst te bekomen, moet :

- a) een aanvraag richten tot de directeur-generaal der douane en accijnzen; deze aanvraag moet nauwkeurig de ligging aanduiden van het gebouw of van de opslagplaats (gemeente, straat en nummer of plaats);
- b) onder verwijzing naar de post van het Tarief van invoerrechten, de soort goederen vermelden waarvoor de vergunning wordt aangevraagd;
- c) de vermoedelijke hoeveelheid goederen aanduiden die zullen worden opgeslagen;
- d) borg stellen voor de rechten;
- e) zich verbinden, zonder verplaatsing, op elke vordering van de ambtenaren van de Administratie der douane en accijnzen die ten minste de functie van verificateur uitoefenen, mededeling te geven van de facturen, boeken en andere comptabiliteitsstukken, waarvan de voorlegging nodig wordt geacht.

AFDELING 2.

Wijze van inslag en van uitslag van de goederen.

Art. 44.

§ 1. In fictief entrepot voor wederuitvoer worden ingeslagen de goederen die rechtstreeks zijn ingevoerd of die zijn verzonden van een openbaar entrepot, van een particulier entrepot, van een fictief entrepot of van een ander fictief entrepot voor wederuitvoer.

§ 2. De Minister van Financiën of zijn gemachtigde kan, bij een bijzondere beslissing, goederen in fictief entrepot voor wederuitvoer toelaten, die geheel of gedeeltelijk voortkomen van het stelsel van actieve veredeling.

§ 3. De goederen opgeslagen in een fictief entrepot voor wederuitvoer mogen worden uitgeslagen voor :

- 1° de wederuitvoer;
- 2° het verbruik, met een maximum van 10 %;
- 3° de verzending naar een openbaar entrepot, naar een particulier entrepot, naar een fictief entrepot of naar een ander fictief entrepot voor wederuitvoer;
- 4° de invoer met tijdelijke vrijstelling.

§ 2. Les marchandises déposées en entrepôt fictif peuvent être enlevées pour :

- 1° la consommation;
- 2° le transit sous le couvert d'un document détaillé;
- 3° l'expédition sur un entrepôt public, sur un entrepôt particulier, sur un autre entrepôt fictif ou sur un entrepôt fictif de réexportation;
- 4° l'admission temporaire.

CHAPITRE V.

Entrepôts fictifs de réexportation.

SECTION 1.

Concession d'entrepôts.

Art. 43.

Quiconque désire obtenir la concession d'un entrepôt fictif de réexportation doit :

- a) en introduire la demande auprès du directeur général des douanes et accises; cette demande doit indiquer avec précision l'emplacement de l'immeuble ou du lieu d'emmagasinage (localité, rue et numéro ou endroit);
- b) spécifier, avec référence à la position du Tarif des droits d'entrée, l'espèce des marchandises pour lesquelles la concession est demandée;
- c) faire connaître la quantité présumée de marchandises à entreposer;
- d) fournir caution pour les droits;
- e) s'engager à donner communication sans déplacement, à toute réquisition des agents de l'Administration des douanes et accises exerçant au moins les fonctions de vérificateur, des factures, livres et autres documents de comptabilité dont la production sera jugée nécessaire.

SECTION 2.

Mode d'emmagasinage et d'enlèvement des marchandises.

Art. 44.

§ 1er. L'entrepôt fictif de réexportation reçoit les marchandises importées directement et celles expédiées d'un entrepôt public, d'un entrepôt particulier, d'un entrepôt fictif ou d'un autre entrepôt fictif de réexportation.

§ 2. Le Ministre des Finances ou son délégué peut permettre par décision particulière l'entrée en entrepôt fictif de réexportation aux marchandises qui proviennent en tout ou en partie, du régime de perfectionnement actif.

§ 3. Les marchandises déposées en entrepôt fictif de réexportation peuvent être enlevées pour :

- 1° la réexportation;
- 2° la consommation à concurrence d'un maximum de 10 %;
- 3° l'expédition sur un entrepôt public, sur un entrepôt particulier, sur un entrepôt fictif ou sur un autre entrepôt fictif de réexportation;
- 4° l'admission temporaire.

HOOFDSTUK VI.

Opneming en rekeningen.

Art. 45.

De opneming van de openbare, particuliere en fictieve entrepots geschiedt ten minste éénmaal binnen een periode van 12 maanden. Indien het nuttig is meer dan één opneming per jaar te doen, mogen de ambtenaren daartoe slechts overgaan voor zover ze in het bezit zijn van een geschreven machtiging van de gewestelijke directeur der douane en accijnzen.

In de fictieve entrepots voor wederuitvoer verrichten de ambtenaren kwantitatieve controles in de mate dat ze het nodig achten.

Art. 46.

§ 1. De rekeningen van de openbare entrepots, van de particuliere entrepots en van de fictieve entrepots voor wederuitvoer worden gedebiteerd met het bevonden teveel. Met het in een fictief entrepot vastgestelde teveel wordt geen rekening gehouden.

§ 2. De in openbaar entrepot bevonden tekorten geven aanleiding tot het betalen van de rechten.

§ 3. De Koning kan :

1° voor alle entrepots voorschrijven dat geen rekening wordt gehouden met geringe verschillen bij opneming;

2° voor particuliere en voor fictieve entrepots een vermindering verlenen wegens verlies van goederen dat voortvloeit uit een natuurlijke oorzaak zoals lekkage, verdamping of intering.

§ 4. Wanneer een onregelmatige uitslag of een in de opgeslagen goederen bevonden tekort aanleiding geeft tot betaling van de rechten worden deze op de tekorten geheven overeenkomstig artikel 24 en :

a) op basis van de percentages of bedragen geldend op de datum van de uitslag als die datum kan worden bepaald;

b) of, wanneer hij niet kan worden bepaald, op basis van het hoogste van de percentages of bedragen die hebben gegolden tijdens de periode tussen de dag van de laatste opneming of de dag van de opslag in het entrepot en de dag waarop het tekort is vastgesteld.

Art. 47.

§ 1. Kwijtschelding van de rechten wordt door de Minister van Financiën of zijn gemachtigde verleend voor de goederen die in entrepot zijn opgeslagen en volledig zijn vernietigd door toeval, overmacht of oorzaken verband houdende met de aard van de goederen.

§ 2. De goederen die tijdens de opslag in entrepot zijn beschadigd of bedorven, kunnen onder douanetoezicht worden vernietigd.

In dat geval worden voor die goederen geen rechten geheven.

Wanneer resten en afvallen, die na vernietiging overblijven, worden aangegeven ten verbruik, zijn ze als zodanig onderworpen aan de rechten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 24.

CHAPITRE VI.

Recensement et règlement des comptes.

Art. 45.

Les entrepôts publics, particuliers et fictifs sont recensés au moins une fois par période de douze mois. S'il est utile de faire opérer plus d'un recensement, les agents ne peuvent y procéder que munis d'une autorisation écrite du directeur régional des douanes et accises.

Dans les entrepôts fictifs de réexportation, les agents procèdent à des contrôles quantitatifs dans la mesure jugée nécessaire.

Art. 46.

§ 1er. Les comptes des entrepôts publics, particuliers et fictifs de réexportation sont débités des excédents constatés. Il n'est pas tenu compte des excédents constatés dans un entrepôt fictif.

§ 2. Les manquants reconnus dans les entrepôts donnent lieu au paiement des droits.

§ 3. Le Roi peut :

1° à l'égard de tous les entrepôts, prescrire qu'il ne soit pas tenu compte des différences minimales reconnues lors des recensements;

2° à l'égard des entrepôts particuliers et fictifs, accorder une déduction pour perte de marchandises résultant d'une cause naturelle telle que coulage, évaporation ou diminution.

§ 4. Lorsqu'un enlèvement irrégulier ou un manquant reconnu dans les marchandises entreposées donne lieu au paiement des droits, ceux-ci sont perçus sur les marchandises manquantes conformément à l'article 24, et :

a) sur base des taux ou montants en vigueur à la date de l'enlèvement lorsque cette date peut être établie;

b) ou, si elle ne peut être établie, sur base du plus élevé des taux ou montants, qui ont été en vigueur pendant la période séparant le jour du dernier recensement ou le jour de l'entrée en entrepôt, du jour de la constatation du manquant.

Art. 47.

§ 1er. Dispense du paiement des droits est accordée par le Ministre des Finances ou son délégué pour les marchandises se trouvant en entrepôt et dont la destruction complète est due à des cas fortuits, à des cas de force majeure ou à des causes dépendant de la nature des marchandises.

§ 2. Les marchandises avariées pendant leur séjour en entrepôt peuvent être détruites sous surveillance douanière.

Dans ce cas, elles ne donnent pas lieu au paiement des droits.

Les déchets et débris résultant de la destruction donnent lieu en tant que tels, lorsqu'ils sont déclarés à la consommation, au paiement des droits conformément aux dispositions de l'article 24.

HOOFDSTUK VII.

Straffen.

Art. 48.

De straffen bepaald bij de algemene wet inzake douane en accijnzen, vinden toepassing op misdrijven vastgesteld bij inslag in de entrepots of bij uitslag uit die inrichtingen. De bij artikel 228 van de algemene wet bepaalde uitzondering is niet toepasselijk op de pogingen tot smokkel bij uitslag uit de entrepots.

Art. 49.

Onverminderd de toepassing van de straffen bepaald inzake sluikhandel, wordt met gevangenisstraf van vier maanden tot een jaar en met geldboete van zeventienduizend frank tot vijftienduizend frank gestraft hij die een geheime uitgang in een openbaar entrepot heeft gemaakt.

Art. 50.

Het bestaan van uitgangen, keldervensters of openingen, die niet werden opgegeven in de aanvraag tot vergunning van een particulier entrepot, het bestaan van een om 't even welk middel om zonder tussenkomst van de Administratie die entrepots binnen te dringen, of om er opgeslagen goederen sluiks weg te nemen, worden gestraft, in hoofde van de entrepositaris, met een boete ten belope van de rechten verschuldigd op het saldo van de entrepotrekening.

Art. 51.

Met gevangenisstraf van een maand tot zes maanden en met geldboete van vijfhonderd frank tot vierduizend frank of met geldboete alleen wordt gestraft hij die in een openbaar entrepot wordt aangetroffen buiten de openingsuren. Dezelfde gevangenisstraffen en geldboeten zullen cumulatief worden uitgesproken indien de overtreder in een particulier entrepot, buiten de regelmatige uren van openstelling van dat entrepot, wordt aangetroffen.

Art. 52.

Wanneer de in particuliere entrepots, fictieve entrepots of fictieve entrepots voor wederuitvoer bevonden tekorten 10 % te boven gaan van de rekening zoals ze blijkt uit de verschillende boekingen of, zo het vloeistoffen betreft, 10 % van het saldo der rekening van het jaar, worden deze als sluikinvoer beschouwd en als dusdanig bestraft. De geldboete en de gevangenisstraf worden evenwel door de entrepositaris niet opgelopen zo bewezen wordt dat hij volkomen vreemd is aan het misdrijf.

Art. 53.

§ 1. In de gevallen bedoeld in de artikelen 50 en 52 en onverminderd de straffen die zij bepalen, kan de afschaffing van het particulier entrepot, het fictief entrepot of het fictief entrepot voor wederuitvoer worden uitgesproken. De afschaffing van het fictief entrepot en het fictief entrepot voor wederuitvoer kan eveneens worden uitgesproken wanneer de concessionaris zich niet gedraagt naar de verplichting opgelegd bij artikel 40, letter f, of 43, letter e, of de andere voorwaarden niet naleeft waaraan de vergunning is onderworpen.

CHAPITRE VII.

Peines.

Art. 48.

Les infractions, à l'entrée dans les entrepôts ou à la sortie de ces établissements, entraînent l'application des peines prévues par la loi générale sur les douanes et accises. L'exception établie à l'article 228 de la loi générale ne s'applique pas aux fraudes tentées à la sortie des entrepôts.

Art. 49.

Sans préjudice de l'application des peines prévues en matière de fraude, sera puni d'un emprisonnement de quatre mois à un an et d'une amende de sept mille francs à quinze mille francs, celui qui aura pratiqué une issue clandestine dans un entrepôt public.

Art. 50.

L'existence d'issues, de soupiraux ou d'ouvertures non indiqués dans la demande de concession d'entrepôt particulier, l'existence d'un moyen quelconque de pénétrer dans ces entrepôts sans la participation de l'Administration, ou d'enlever clandestinement les marchandises entreposées, entraînent contre l'entrepositaire l'application d'une amende égale au montant des droits dus sur les quantités formant la balance du compte.

Art. 51.

Sera puni d'un emprisonnement de un mois à six mois et d'une amende de cinq cents francs à quatre mille francs ou de l'amende seulement celui qui sera trouvé dans un entrepôt public hors des heures d'ouverture de celui-ci. Les mêmes peines d'emprisonnement et d'amende seront cumulativement prononcées si le contrevenant est trouvé dans un entrepôt particulier hors du temps pendant lequel cet entrepôt est régulièrement ouvert.

Art. 52.

Les manquants constatés dans les entrepôts particuliers, dans les entrepôts fictifs ou dans les entrepôts fictifs de réexportation, lorsqu'ils dépassent 10 % du compte résultant de chaque prise en charge, ou, s'il s'agit de liquides, 10 % de la balance du compte de l'année sont considérés comme importations frauduleuses et punis comme telles. Toutefois, l'amende et l'emprisonnement ne sont pas encourus par l'entrepositaire, s'il est prouvé qu'il est entièrement étranger au délit.

Art. 53.

§ 1er. Dans les cas visés par les articles 50 et 52 et indépendamment des peines qu'ils prévoient, la suppression de l'entrepôt particulier, de l'entrepôt fictif ou de l'entrepôt fictif de réexportation peut être prononcée. La suppression de l'entrepôt fictif ou de l'entrepôt fictif de réexportation peut aussi être prononcée si le concessionnaire ne s'acquitte pas de l'obligation prévue à l'article 40, lettre f, ou 43, lettre e, ou ne respecte pas les autres conditions auxquelles la concession est subordonnée.

Ten laatste één maand nadat de beslissing tot afschaffing door de gewestelijke directeur der douane en accijnzen is bekend gemaakt, dienen de rechten definitief gekweten. Zo de intrekking wordt uitgesproken wegens inbreuk op artikel 50, geschiedt de inning volgens de bedragen van kracht op de dag van de afschaffing van het entrepot; zo zij wordt uitgesproken wegens inbreuk op artikel 52, zijn de beschikkingen van artikel 46, § 4, toepasselijk.

§ 2. Zodra de afschaffing is uitgesproken, moeten de in de particuliere entrepots opgeslagen goederen worden verzonden naar een openbaar entrepot, tenzij voldoende borg is gesteld voor de rechten. Bij niet uitvoering van deze bepaling zal de Administratie de goederen behandelen overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk XII van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

Art. 54.

Het door elkaar mengen van goederen zonder machtiging geeft aanleiding tot de onmiddellijke betaling van de rechten op de door elkaar gemengde goederen. Bij herhaling kan de Administratie de verdere vergunning tot opslag aan de entrepositaris ontnemen.

Het veranderen van verpakking en elke andere behandeling, verricht zonder machtiging, worden gestraft met een boete van honderd frank voor elk behandeld collo.

Art. 55.

§ 1. Elke overtreding van politimaatregelen of maatregelen van inwendige orde betreffende entrepots wordt gestraft met geldboete van vijfhonderd frank tot vierduizend frank.

§ 2. Dienstverhinderings wordt gestraft overeenkomstig artikel 329 van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

HOOFDSTUK VIII.

Diverse bepalingen.

Art. 56.

De maximum duur van de opslag in entrepot is bepaald op vijf jaar.

De Minister van Financiën of zijn gemachtigde kan :

1° die duur verlengen of verkorten ingeval de maatregel gerechtvaardigd is wegens redenen die verband houden met de aard van de opgeslagen goederen;

2° die duur verkorten, rekening gehouden met het soort van entrepot.

Wanneer de entrepositarissen aan de goederen geen geoorloofde bestemming geven binnen de gestelde termijn, worden de goederen behandeld overeenkomstig hoofdstuk XII van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

Art. 57.

De opslag van goederen is onderworpen aan de bijzondere voorwaarden bij de van kracht zijnde wetten bepaald.

Un mois au plus tard après la notification par le directeur régional des douanes et accises de la décision de suppression, les droits doivent être acquittés définitivement. Si la suppression est prononcée pour infraction à l'article 50, la perception a lieu selon les taux en vigueur à la date de la suppression de l'entrepôt; si elle est prononcée pour infraction à l'article 52, les dispositions de l'article 46, § 4, sont applicables.

§ 2. Les marchandises déposées dans les entrepôts particuliers doivent, aussitôt la suppression prononcée, être expédiées sur un entrepôt public, à moins que les droits ne soient garantis par un cautionnement suffisant. En cas d'inexécution de cette disposition, l'Administration agit à l'égard des marchandises, conformément au chapitre XII de la loi générale sur les douanes et accises.

Art. 54.

Toute confusion de marchandises sans autorisation donne lieu au paiement immédiat des droits sur les marchandises confondues. L'Administration peut, en cas de récidive, priver l'entrepositaire de la faveur de l'entreposage.

Les changements d'emballage ou toutes autres manipulations non autorisés donnent lieu à une amende de cent francs par colis manipulé.

Art. 55.

§ 1er. Toute infraction aux mesures de police et d'ordre intérieur des entrepôts sera punie d'une amende de cinq cents francs à quatre mille francs.

§ 2. Les refus d'exercice seront punis conformément à l'article 329 de la loi générale sur les douanes et accises.

CHAPITRE VIII.

Dispositions diverses.

Art. 56.

La durée maximale du dépôt en entrepôt est fixée à cinq ans.

Le Ministre des Finances ou son délégué peut :

1° prolonger ou réduire la durée du séjour lorsque la mesure est justifiée par des raisons tenant à la nature des marchandises entreposées;

2° réduire la durée du séjour, compte tenu du type d'entrepôt.

A défaut par les entrepositaires de donner une des destinations autorisées aux marchandises dans le délai imparti, il est disposé des marchandises conformément au chapitre XII de la loi générale sur les douanes et accises.

Art. 57.

La faculté d'entreposer les marchandises est subordonnée aux conditions spéciales stipulées par les lois en vigueur.

Art. 58.

De Minister van Financiën bepaalt de uren tijdens welke de verrichtingen mogen plaatshebben, waarvoor de aanwezigheid van de ambtenaren in de entrepots noodzakelijk is.

Art. 59.

De Administratie levert en onderhoudt het materieel nodig voor de verificatie in de openbare entrepots; de prijs ervan wordt afgenomen van de magazijnrechten.

De Administratie levert en onderhoudt eveneens het slot van het particulier entrepot waarvan ze de sleutel moet bewaren.

Art. 60.

De particuliere entrepots, de fictieve entrepots, en de fictieve entrepots voor wederuitvoer moeten steeds toegankelijk zijn voor de ambtenaren van de Administratie; de entrepositarissen moeten de uitvoering van de dienst der ambtenaren vergemakkelijken en de middelen te hunner beschikking stellen om de gewenste verificaties te verrichten.

Elke belemmering of elke vertraging wordt als dienstverhinderend aangemerkt.

Art. 61.

De voorgaande bepalingen vormen geen beletsel voor de toepassing van verboden of beperkingen die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen en dieren of planten, het nationaal artistiek, historisch en archeologisch bezit, of uit hoofde van bescherming van de industriële en commerciële eigendom.

TITEL II.

Tijdelijke opslag.

Art. 62.

Onder tijdelijke opslag wordt verstaan de opslag van goederen onder douaneverband voor een bepaalde tijd, zonder heffing van rechten, op plaatsen die afhangen van een douanekantoor en die door de Koning worden aangewezen en afgebakend in de grote zee- en luchthavens en in de belangrijke centra voor internationale handel.

Art. 63.

De Minister van Financiën aanvaardt, onder de door hem te stellen voorwaarden, de magazijnen, terreinen of andere emplacements waar de tijdelijke opslag mag geschieden.

Art. 64.

De Koning kan de tijdelijke opslag in de in artikel 63 bedoelde magazijnen, terreinen of andere emplacements beperken tot bepaalde goederen.

Art. 65.

De Minister van Financiën stelt voor elke plaats van tijdelijke opslag de termijn vast tijdens welke de goederen daar kunnen verblijven. Die termijn mag drie jaar niet overschrijden.

Art. 58.

Le Ministre des Finances fixe les heures pendant lesquelles les opérations nécessitant l'intervention des agents peuvent avoir lieu dans les entrepôts.

Art. 59.

L'Administration fournit et entretient les ustensiles nécessaires aux vérifications dans les entrepôts publics; le prix en est prélevé sur les droits de magasin.

Elle fournit et entretient également la serrure de l'entrepôt particulier, dont elle doit conserver la clef.

Art. 60.

Les entrepôts particuliers, fictifs et fictifs de réexportation doivent toujours être accessibles aux agents de l'Administration; les entrepositaires sont tenus de faciliter l'exercice de leurs fonctions et de leur fournir les moyens de procéder aux vérifications voulues.

Tout obstacle, tout retard, est considéré comme refus d'exercice.

Art. 61.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'application des interdictions ou restrictions justifiées par des raisons de moralité publique, d'ordre public, de sécurité publique, de protection de la santé et de la vie des personnes et des animaux ou de préservation des végétaux, de protection des trésors nationaux ayant une valeur artistique, historique ou archéologique, ou de protection de la propriété industrielle ou commerciale.

TITRE II.

Dépôt temporaire.

Art. 62.

Par dépôt temporaire, on entend le dépôt de marchandises en douane, pour un temps déterminé, sans perception des droits, en des lieux qui dépendent d'un bureau de douane et qui sont désignés et délimités par le Roi dans les grands ports maritimes, les grands aérodromes et les centres importants du commerce international.

Art. 63.

Le Ministre des Finances agréé, aux conditions qu'il détermine, les magasins, terrains ou autres emplacements où le dépôt temporaire peut avoir lieu.

Art. 64.

Le Roi peut limiter à certaines marchandises le dépôt temporaire dans les magasins, sur les terrains ou autres emplacements visés à l'article 63.

Art. 65.

Le Ministre des Finances fixe pour chaque lieu de dépôt temporaire le délai pendant lequel les marchandises peuvent y séjourner. Ce délai ne peut pas dépasser trois ans.

Wanneer nochtans de maatregel gerechtvaardigd is, mag de Minister van Financiën die termijn verlengen, zonder een totaal van vijf jaar te overschrijden.

Art. 66.

Vóór het verstrijken van de termijn, die voor de tijdelijke opslag werd vastgesteld, moeten de goederen worden aangegeven voor :

- 1° het verbruik;
- 2° de doorvoer;
- 3° de verzending naar een openbaar entrepot, naar een particulier entrepot, naar een fictief entrepot of naar een fictief entrepot voor wederuitvoer;
- 4° de invoer met tijdelijke vrijstelling, en vervolgens aan de nodige formaliteiten worden onderworpen om onverwijld de aangegeven bestemming te krijgen.

Art. 67.

Onder de voorwaarden en binnen de perken die hij stelt, kan de Minister van Financiën nochtans toestaan dat de goederen worden aangegeven voor de verzending naar een andere plaats voor tijdelijke opslag of naar een ander binnenlands kantoor.

Art. 68.

De tijdelijke opslag geschiedt aan de hand van een doorvoerdokument. De Minister van Financiën stelt de aanvullende voorwaarden vast, waaraan die documenten moeten beantwoorden.

Art. 69.

§ 1. De titularis van het doorvoerdokument is verantwoordelijk voor de goederen en de daarop verschuldigde rechten totdat aan de goederen een der bestemmingen bedoeld in artikel 66 is gegeven.

§ 2. Misdrijven gepleegd gedurende de tijdelijke opslag brengen toepassing mede van de straffen bepaald bij de artikelen 116 en 257 van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

TITEL III.

Wijzigings- en opheffingsbepalingen.

Art. 70.

In de wet van 18 november 1862 houdende instelling van het warrantstelsel worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° artikel 1, § 2, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« § 2. Met betrekking tot goederen die opgeslagen zijn in de openbare entrepots beheerst door de wet van ... betreffende de douane-entrepots en de tijdelijke opslag worden de warrants en de celen afgegeven door diegenen op wier naam de goederen met dat doel zijn overgeschreven. »

Toutefois, lorsque la mesure se justifie, le Ministre des Finances peut prolonger cette durée, sans dépasser un total de cinq ans.

Art. 66.

Avant l'expiration du délai fixé pour le dépôt temporaire, les marchandises doivent être déclarées pour :

- 1° la consommation;
- 2° le transit;
- 3° l'expédition sur un entrepôt public, sur un entrepôt particulier, sur un entrepôt fictif ou sur un entrepôt fictif de réexportation;
- 4° l'admission temporaire, et faire ensuite l'objet des autres formalités nécessaires en vue de recevoir, sans délai, la destination déclarée.

Art. 67.

Aux conditions et dans les limites qu'il détermine, le Ministre des Finances peut toutefois autoriser que les marchandises soient déclarées pour l'expédition sur un autre dépôt temporaire ou pour l'expédition sur un autre bureau d'intérieur.

Art. 68.

Le dépôt temporaire a lieu sous le couvert d'un document de transit. Le Ministre des Finances fixe les conditions supplémentaires auxquelles ces documents doivent répondre.

Art. 69.

§ 1er. Le titulaire du document de transit est responsable des marchandises et des droits jusqu'à ce qu'une des destinations prévues à l'article 66 ait été donnée aux marchandises.

§ 2. Les infractions commises pendant le dépôt temporaire entraînent l'application des peines prévues aux articles 116 et 257 de la loi générale sur les douanes et accises.

TITRE III.

Dispositions modificatives et abrogatoires.

Art. 70.

A la loi du 18 novembre 1862 portant institution du système des warrants, sont apportées les modifications suivantes :

1° l'article 1er, § 2, est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. Pour les marchandises déposées dans les entrepôts publics régis par la loi du ... relative aux entrepôts douaniers et au dépôt temporaire, les warrants et les cédulas sont délivrés par les personnes au nom desquelles les marchandises ont été transcrites à cet effet. »

2° artikel 21, § 2, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« § 2. De aansprakelijkheid voor de goede bewaring van de in een openbaar entrepot opgeslagen goederen bestaat in de vervulling, door degene die de warrants en celen uitgeeft, van de verplichting die de entrepositaris is opgelegd bij artikel 18 van de wet van ... betreffende de douane-entrepots en de tijdelijke opslag. »

3° artikel 27, § 1, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« § 1. Hij die krachtens artikel 1, § 2, warrants en celen uitgeeft voor goederen die opgeslagen zijn in een openbaar entrepot blijft bewaarnemer van het bewijs van ontvangst in het entrepot en stelt dat bescheid geëndosseerd, in ruil voor de warrant of de ceel, ter hand aan de rechthebbende die over de goederen wil beschikken. »

Art. 71.

Opgeheven worden :

1° de wet van 4 maart 1846 betreffende de douane-entrepots, gewijzigd bij besluit van de Regent van 17 augustus 1948 en bij de wetten van 30 april 1958, 7 juni 1967, 16 februari 1970 en 22 juni 1976;

2° artikel 5 van de wet van 19 augustus 1897 tot regeling van diverse zaken in verband met de haveninrichtingen van Brussel en tot wijziging van de territoriale begrenzing van Brussel, Sint-Jans-Molenbeek, Laken, Schaarbeek, Evere en Neder-over-Heembeek;

3° artikel 7, tweede lid, van de wet van 31 december 1947 betreffende het fiscale regime van tabak;

4° artikel 18, § 9, van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

2° l'article 21, § 2, est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. La responsabilité, quant à la bonne conservation des marchandises déposées en entrepôt public, consiste, dans l'accomplissement, par celui qui émet les warrants et les cédulas, de l'obligation imposée à l'entrepositaire par l'article 18 de la loi du ... relative aux entrepôts douaniers et au dépôt temporaire. »

3° l'article 27, § 1er, est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Quiconque émet, en vertu de l'article 1er, § 2, des warrants et des cédulas pour des marchandises déposées en entrepôt public, reste dépositaire de la reconnaissance de réception en entrepôt, et en échange du warrant et de la cédula, il remet ce document endossé à l'ayant droit qui veut disposer des marchandises. »

Art. 71.

Sont abrogés :

1° la loi du 4 mars 1846 relative aux entrepôts douaniers, modifiée par l'arrêté du Régent du 17 août 1948 et par les lois des 30 avril 1958, 7 juin 1967, 16 février 1970 et 22 juin 1976;

2° l'article 5 de la loi du 19 août 1897 réglant divers objets relatifs aux installations maritimes de Bruxelles et modifiant les circonscriptions territoriales de Bruxelles, Molenbeek-Saint-Jean, Laeken, Schaarbeek, Evere et Neder-over-Heembeek;

3° l'article 7, alinéa 2, de la loi du 31 décembre 1947 relative au régime fiscal du tabac;

4° l'article 18, § 9, de la loi générale sur les douanes et accises.

BIJLAGE**Recente vonnissen in verband met verdwijning
en diefstal van goederen in entrepots**

Rechtbank	Datum	Door de Staat te betalen vergoeding
Brussel	17-8-1974	330 000 F (beroep werd ingesteld)
Luik	14-10-1975	75 307 F
Vrederegerecht Brussel 9 ^e kanton	30-6-1977	22 699 F (beroep werd ingesteld)

ANNEXE**Récents jugements relatifs à la disparition
et au vol de marchandises en entrepôt**

Tribunaux	Dates	Dédommagement à payer par l'Etat
Bruxelles	17-8-1974	330 000 F (appel à été interjeté)
Liège	14-10-1975	75 307 F
Justice de paix Bruxelles 9 ^e Canton	30-6-1977	22 699 F (appel a été interjeté)